

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Serghei Mocanu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea emiterii deciziei și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Serghei Mocanu, admis apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, casată parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016 și pronunțată în partea dată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

constată:

La 14 septembrie 2015, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea emiterii deciziei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 05 august 2015, s-a adresat cu o plângere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constatarea încălcărilor comise a dreptului lui la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco.

Menționează că prin răspunsul nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM a refuzat emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011, în urma examinării plângerii depuse de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM la 05 august 2015 privind constatarea încălcărilor comise a dreptul lui la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco, refuz pe care îl consideră ilegal.

Remarcă că prin refuzul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM au fost ignorate prevederile art. 27 din Legea RM nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

În acest sens, susține că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM este obligat de a emite o decizie motivată în urma examinării plângerii lui depuse Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM la 24 iulie 2015 privind constatarea încălcărilor comise a dreptului lui la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco.

La fel, având în vedere prevederile art. 1404 Cod civil, consideră că este îndreptățit la repararea prejudiciului moral pentru incomoditățile și suferințele pricinuite.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5-7, 85, 166-167, 277-278 CPC, art. 1-3, 11, 16, 25-26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, prevederile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, art. 8, 11, 14, 1398-1399, 1404, 1422-1423 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, în urma examinării plângerii sale depuse Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM la 05 august 2015, privind constatarea încălcărilor comise a dreptului lui la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colisnicenco, de a obliga Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii sale depuse pârâtului la 05 august 2015 privind constatarea încălcărilor comise a dreptului său la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco, de a încasa din contul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM cu titlu de prejudiciu moral suma de 10000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, recunoscut ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015, obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, pe marginea plângerii lui Serghei Mocanu din 05 august 2015. A fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată, în partea reparării prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, a fost respins apelul declarat Serghei Mocanu, admis apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, casată parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 22 iulie 2016, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016 în partea respingerii cerinței privind încasarea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care de a încasa de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM în beneficiul lui cu titlu de prejudiciu moral suma de 10000 lei și menținerea în rest în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel eronat a stabilit că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM legal nu a emis o decizie potrivit art. 27 sin Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Consideră că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM era obligat, urmare a examinării plângerii lui, să emită o decizie potrivit prevederilor art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

La acest capitol relevă că instanța de apel a substituit funcțiile Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, expunându-se în privința lipsei încălcărilor drepturilor lui cu privire la protecția datelor cu caracter personal, pe când obiectul prezentului litigiu nu constituie constarea încălcării dreptului lui la protecția datelor cu caracter personal, dar constituie refuzul de a emite o decizie potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, care stipulează că în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

În opinia recurentului, obiect al litigiului în cauză este nesoluționarea în termen a unei cereri, dar nu contestarea actului administrativ emis de intimat.

La 10 octombrie 2016, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM a depus referință la cererea de recurs declarată de Serghei Mocanu, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 21 iulie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 84).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 iulie 2016 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele pricinii rezultă că la 05 august 2015, Serghei Mocanu a depus la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o plângere prin care a solicitat investigarea cazului de prelucrare ilegală a datelor sale cu caracter personal și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate, invocând că în cadrul ședinței de judecată din 03 august 2015, petrecută la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, unde a participat în calitate de reclamant, la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de el împotriva lui Eugeniu Colisnicenco, i-a fost înmânat ca probă scrisă prezentată de către Eugeniu Colisnicenco, copia ordinului nr. 3-c din 22 ianuarie 2010, emis de către SA „Tracom” și autentificat de colaboratorii fostului angajator (f. d. 5).

Ca urmare prin răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015, i-a fost comunicat lui Serghei Mocanu că Centrul nu poate reține careva motive suficiente și concludente de a clarifica operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate de către SA „Drumuri-Chișinău” și SA „Tracom”, Eugeniu Colisnicenco (prin dezvăluirea în ședința de judecată, în calitate de material probatoriu, a copiilor ordinului nr. 127-c din 29 decembrie 2008 emis de SA „Drumuri-Chișinău” și ordinul nr. 3-c din 22 ianuarie 2010 emis de SA „Tracom”) către judecătorul ce instrumentează cauza civilă intentată de Serghei Mocanu împotriva lui Eugeniu Colisnicenco, drept neconforme principiilor de protecție a datelor cu caracter personal (f. d. 6-8).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, Serghei Mocanu a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015 privind emiterea unei decizii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, în urma examinării plângerii sale depuse Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM la 05 august 2015 privind constatarea încălcărilor comise a dreptului lui la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colisnicenco, de a obliga Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind examinarea plângerii sale depuse pârâtului la 05 august 2015 privind constatarea încălcărilor comise a dreptului său la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colisnicenco, de a încasa din contul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM cu titlu de prejudiciu moral suma de 10000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a recunoscut ilegal refuzul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM nr. 04-14/1596 din 04 septembrie 2015, a obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, pe marginea plângerii lui Serghei Mocanu din 05 august 2015. A fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată, în partea reparării prejudiciului moral.

Judecând apelul declarat de Serghei Mocanu, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat pe care l-a respins, iar apelul declarat de Centrul Național pentru

Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM l-a admis, a casat parțial hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, în partea în care acțiunea a fost admisă și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 5 alin. (5) lit. e), 29 alin. (1), 27 alin. (1)-(5) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal a reținut că procedura de examinare a plângerilor de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prevăzută de art. 27 din legea menționată este aplicabilă doar în cazul situațiilor în care prelucrarea datelor subiectului datelor cu caracter personal nu este conformă cu cerințele legii date, însă publicitatea informațiilor invocate de Serghei Mocanu exclud aceste informații de sub incidența legii indicate, astfel încât procedura respectivă ce impune pârâtului emiterea unei decizii nu este aplicabilă speței.

A conchis instanța de apel că Serghei Mocanu nu este îndreptățit să solicite emiterea unei decizii pe marginea plângerii sale, deoarece în speță lipsesc temeiurile legale ce ar impune în circumstanțele nominalizate Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal procedarea conform dispozițiilor art. 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, dispozițiile căreia sunt aplicabile doar în cazurile prevăzute de alin. (1) al aceluiași articol, însă nu se referă la excepțiile legale de la aplicarea protecției oferite de Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, corect a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de Serghei Mocanu.

Astfel, în susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, potrivit cărora subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

Aliniatul (3) al aceluiași articol prevede că *în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit*. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

În interpretarea corectă a acestor prevederi legale este de înțeles că Centrul emite o decizie motivată atât în cazul lipsei încălcărilor prevederilor legislației, cât și în cazul suspendării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit.

La caz, având în susținere aceste prevederi legale, este indubitabil că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, contrar prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu a adoptat o decizie pe marginea plângerii lui Serghei Mocanu, dar la 04 septembrie 2015 a

eliberat un simplu răspuns cu nr. 04-14/1596.

Instanța de recurs constată ca lipsită de suport reținerea instanței de apel precum că Serghei Mocanu nu este îndreptățit să ceară emiterea unei decizii pe marginea plângerii sale, deoarece în speță se întrunesc temeiurile legale ce instituie excepțiile de la protecția oferită de Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Or, pe lângă faptul că Legea privind protecția datelor cu caracter personal nu instituie careva excepții de la protecția oferită, în speță este evident că Serghei Mocanu considerându-se subiect al datelor cu caracter personal a adresat o plângere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind constatarea încălcărilor comise a dreptului său la protecția datelor personale de către SA „Tracom” și Eugeniu Colesnicenco, iar art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal direct indică că chiar și în cazul *lipsei încălcărilor prevederilor legislației*, se emite o decizie motivată în acest sens.

La caz, important este de menționat și faptul că obiectul speței supuse examinării nu constituie dezacordul cu răspunsul eliberat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, după cum a mai menționat instanța de apel, dar acțiunile ilegale ale Centrului prin neadoptarea actului prevăzut de art. 27 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Astfel fiind, se constată ca întemeiată soluția primei instanțe cu privire la obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM să emită o decizie în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, pe marginea plângerii lui Serghei Mocanu din 05 august 2015.

În același timp, instanța de recurs constată drept întemeiată și soluția primei instanțe cu privire la respingerea cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În susținerea acestei opinii se vor reține prevederile art. 25 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ, care stipulează că în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile. Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Ca urmare, instanța de recurs va reține că constatarea încălcării dreptului încălcat și obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită actul solicitat, ar constitui prin sine o satisfacție echitabilă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de către recurentul Serghei Mocanu.

În conexiunea celor relatate se impune admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Serghei Mocanu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Mocanu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului, obligarea emiterii deciziei și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu